

OMILIE LA SCHIMBAREA LA FAȚĂ A MÂNTUITORULUI - 6 August
(Pentru Duminica 9/8/2020)

Pe muntele Tabor, spre uimirea celor trei ucenici ai Săi, Iisus „S-a schimbat la față, înaintea lor, și a strălucit fața Lui ca soarele, iar veșmintele Lui s-au făcut albe ca lumina” (Matei 17: 2). Ucenicii Lui erau obișnuiți să-L vadă pe Învățătorul lor ca pe un om simplu și, pentru prima dată, îl văd cum radiază o lumină strălucitoare ca soarele, supranaturală. Pentru a mări „surpriza”, profetii Moise și Ilie au apărut lângă Iisus, vorbind cu El. În acest fel, ei au confirmat că Iisus a fost Mesia, a cărui venire pe lume ca Mântuitor fusese prezisă cu secole mai devreme. Uimirea ucenicilor a fost completă când, printr-un nor strălucitor care i-a acoperit, au auzit vocea lui Dumnezeu Tatăl care le-a spus: „Acesta este Fiul Meu cel iubit, în Care am binevoit; pe Acesta ascultați-L” (Matei 17: 5).

Schimbarea la față, așa cum ne învață imnurile Bisericii, s-a întâmplat pentru a-i întări pe ucenicii Domnului și credința lor în El. Acest lucru a fost pentru ca ei să nu fie răniți și descurajați, când au văzut mai târziu patima Sa groaznică și moartea pe Cruce! El i-a mântuit de deznădejde și au fost împuterniciți în călătoriile lor apostolice ulterioare către neamuri, pentru a propovădui cu îndrăzneală că Iisus este adevăratul Dumnezeu. Mai târziu, în cea de-a doua epistolă, Sfântul Petru subliniază adevărul Schimbării la Față a Domnului, vorbind ca martor real al evenimentului: „Pentru că noi v-am adus la cunoștință puterea Domnului nostru Iisus Hristos și venirea Lui, nu luându-ne după basme meșteșugite, ci fiindcă am văzut slava Lui cu ochii noștri. Căci El a primit de la Dumnezeu-Tatăl cinste și slavă atunci când, din înălțimea slavei, un glas ca acesta a venit către El: "Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit". Și acest glas noi l-am auzit, pogorându-se din cer, pe când eram cu Domnul în muntele cel sfânt.” (2 Petru 1: 16-18).

Trebuie subliniat aici că, în timpul Schimbării la Față, Domnul a dezvăluit (așa cum a fost posibil ca ucenicii Săi să înțeleagă) Slava Sa divină, care a fost întotdeauna prezentă ca Dumnezeu. La sfârșitul fiecărei Sfinte Liturghii cântăm că Dumnezeu este „Lumina cea adevărată”, o lumină supranaturală care nu are nicio legătură cu lumina soarelui. Evangheliștii remarcă faptul că strălucea „ca soarele”, pentru că nu aveau nicio altă măsură de comparație pentru a descrie lumina care radia de la fața lui Hristos. Acesta este motivul pentru care au remarcat că Lumina Schimbării la Față este diferită de lumina soarelui. Sfinții Părinți descriu această lumină divină drept „necreată”, ceea ce înseamnă că nu este creată ca alte tipuri de lumină, ci este veșnică, precum Dumnezeu, fără început sau sfârșit. În acea perioadă, Domnul a descoperit Harul Său prin Atotputernicul Său Trup, arătând că Slava naturii Sale umane înconjoară Biserica Sa. După cum spune Sfântul Apostol Pavel, Biserica este Trupul lui Hristos. Credincioșii care fac parte din Biserică (alături ale Trupului Domnului) participă, de asemenea, la Slava divină și la Harul lui Dumnezeu, precum cei doi profesori și cei trei ucenici care se aflau sub norul luminos (vezi versetul 5).

Conversația pe care Iisus a avut-o cu cei doi profesori în momentul schimbării Sale la față despre moartea iminentă pe Cruce relevă și relația strânsă dintre aceste două evenimente. Trăsătura comună a ambelor este slava. Hristos și-a arătat slava nu numai pe Tabor, ci și pe Golgota, oricât de contradictoriu ni s-ar părea! Iisus însuși a spus cu o noapte înainte ca El să fie arestat și răstignit: „Acum a fost preaslăvit Fiul Omului și Dumnezeu a fost preaslăvit întru El ” (Ioan 13:31).

Fiecare creștin credincios, atunci când suferă persecuții și întristare, prin răbdarea și curajul lor participă la suferințele lui Hristos. Îl slăvesc pe Dumnezeu și, la rândul lor, sunt

slăviri de El. Când Domnul i-a spus Sfântului Petru cum îi va încheia viața, Evanghelistul explică: „Aceasta El (Iisus) a vorbit arătând prin ce moarte el (Petru) îl va proslăvi pe Dumnezeu” (Ioan 21:19). Schimbarea la Față a Domnului este sprijin, mângâiere, nădejde și viață pentru umanitate. Oameni de toate vârstele sunt întăriți și primesc mângâiere din cer, la fel cum ucenicii au fost întăriți. Atunci când persoana încercată se refugiază cu credință în Domnul Atotputernic, îndurându-și durerea acestei vieți răstignite, ei își simt inima ușurată și sufletele împăcate. Lumea lor interioară este plină de curaj, credință, răbdare, nădejde și dragoste. Cei care își ridică crucea, lângă Hristos și strigă cu tâlharul: „Adu-ți aminte de mine, Doamne, când vei veni în Împărăția Ta” (Luca 23:42), sunt încredințați de Domnul că „cei drepti vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor” (Matei 13:43).

Amin.